

UN ESTIU MÉS

27.08.2013 | 07:47

OLGA MOROTE

Un estiu més. De Cassà de la Selva a l'Empordà. De Cassà de la Selva al Delta de l'Ebre. Al llarg dels anys he viatjat tant com he pogut, de nord a sud i d'est a oest. Em queden pendents en la meua llista de preferències alguns llocs que no es poden visitar en aquests moments per motius evidents. Potser més endavant. No se sap mai. Hi ha un temps, però, per a tot. Hi ha un temps en què prefereixes la calma dels llocs retrobats, dels llocs desats al calaix de la memòria on hi són els llargs i feliços estius de la infantesa i de l'adolescència. I a la maduresa hi tornes, quan ja has descobert que el gran secret és que no hi ha secrets. Que tot és molt més senzill. Que amb poc pots tenir molt i gaudir-ne. Els estius adolescents a Fontanilles són inesborrables: els banys a l'Estartit, el mercat a Torroella de Montgrí, les passejades per Ullastret, les tardes de cine?ma a la Bisbal, l'era del mas, Empúries, la llum dels camps al capvespre. Josep Pla ja hi era present arreu: "Els empordanesos som una gent esventada alternativament, i d'aquí prové, potser, la nostra mobilitat de sentiments, els nostres canvis d'humor, tan visibles. La cosa que ens espanta més és el tedi, l'estabilització de l'avorriment. Contra el tedi estem disposats sempre a fer qualsevol sacrifici. Per exemple, a passar la vida sense fer res. Som el producte d'un clima abrupte, inconstant i divers" (El meu país).

Fa tres anys que cada estiu torno a Sant Carles de la Ràpita -la ciutat in?vi?si?ble-, on tinc les arrels paternes. De recomanable visita per als qui no coneixen aquest territori. La sensació de llibertat que et produeix la inabastable platja del Trabucador no té preu, passejar per les salines a la Punta de la Banya, el silenci lluminós de l'Encanyissada, caminar al costat de l'arròs daurat just abans de la sega. Allà l'escriptor Sebastià Juan Arbó hi és present arreu: "I, això no obstant, aquella terra que ara contemplaven amb els blats que canviaven de color sota el vent, amb els panissars movent feixugament llurs fulles d'un verd brillant sota el sol, i els magraners i les pereres plantats al llindar, amb l'arrossar, els límits del qual arribaven al prat, aquella terra no els pertanyia" (Terres de l'Ebre). Dos escriptors que han descrit el seu territori com ningú més ho ha sabut fer.

I tornant a l'Empordà, el passat dissabte vaig assistir a l'acte Mirador Photo Garrigàs, al Mas Gironí de Garrigàs, organitzat pels fotògrafs Miquel Ruiz i Josep Oliva, una trobada reeixida, malgrat la pluja abundant, en l'intent de fer realitat un projecte, una plataforma, un mirador al món amb l'objectiu de compartir tot el que té a veure amb la fotografia: 22 treballs fotogràfics compartits en "la primera gran nit de la fotografia empordanesa i gironina" en paraules de Miquel Ruiz per la nombrosa assistència, amb una taula de luxe formada per professionals amb una destacada trajectòria que van parlar i reflexionar sobre la situació de crisi de la professió. Francesc Guillaumet, Oscar Rodbag, M. Rosa Vila (moderadora), Tino Soriano, Samuel Aranda i Quim Curbet van compartir amb els assistents la seva visió lúcida i crítica, individual i intransferible, sobre el món de la fotografia. "Molts fotògrafs pensen que si compren una càmera millor seran capaços de fer millors fotos. Una càmera millor no farà res per tu si no hi ha res al teu cap o al teu cor" (Arnold Newman).

Publicat a: Diari de Girona 27-08-2013

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/08/27/estiu-mes/632378.html>